

छिन्नम

आर्था निवेद्यमानां तां ध्यायेद्वीं विचक्षणः ॥”
 ध्यानस्यावश्यकत्वमाह । तन्ने ।
 “प्रचक्षुचक्रिकामेवमध्यात्वा यस्तु पूजयेत् ।
 स्पृष्टस्तस्य शिरश्चिह्ना देवी पिबति शीघ्रितम् ॥”
 पिबन्तीमिति तेन मुखेनेति शेषः ।
 तथा च ।
 “स्वमस्तकं स्वर्परं रक्तधारामिपुरितम् ।
 लक्ष्मिङ्गं महाभौमं धृतं वाममुखे तथा ॥”
 इति भैरवतन्त्रे ।
 तत्रैव ।
 “सितं कुम्भाहलं पूर्वमाद्येयं रक्तवर्णकम् ।
 वायं ह्यमृतः पीतं शुक्लं रक्तं सितसितम् ॥
 ततः पीतां प्रकुर्वीत कर्णिकां तस्य मध्यगाम् ।
 तन्मध्ये तु प्रकुर्वीत मङ्गलं चक्ररोचिषः ॥
 रजःसक्तमोरेखा रक्ता शुक्लासिता क्रमात् ।
 मायाशुभं ततो न्यस्य यद्दक्षरसमन्वितम् ॥
 बाह्यं तस्य च चक्रस्य कुम्भात् प्राकारदक्षितम् ।
 पूर्वं रक्तं ततः ह्ययं सितं पीतं यथाक्रमम् ॥
 चतुर्द्वारसमायुक्तं चैत्रपालैरघिहितम् ॥”
 इत्यस्याः पूजायन्त्रम् ॥ * ॥
 यथा वा ।
 “त्रिकोणं विन्यसेदादौ तन्मध्ये मङ्गलत्रयम् ।
 तन्मध्ये विन्यसेद्योनिं द्वारत्रयसमन्विताम् ॥
 बहिरष्टदलं पद्मं भुविस्त्रितयं पुनः ।
 कूर्चबीजं लिखेन्मध्ये त्रिकोणे षट् समन्वितम् ॥”
 यद्वा एतद्द्वानोक्तं यन्त्रम् ।
 तथाच ।
 “अपरश्च प्रवक्ष्यामि श्शु देवि । यथाक्रमम् ।
 स्वनाभौ नीरजं ध्यायेद्भागुमङ्गलसन्निभम् ॥
 योनिचक्रसमायुक्तं गुणत्रितयसंज्ञितम् ।
 तत्र मध्ये महादेवीं छिन्नमस्तां सरेद्वयतिः ॥
 प्रदीपकलिकाकारामत्रितोयवस्थिताम् ।
 योनिमुद्रासमायुक्तां हृदयस्थितलोचनाम् ॥
 घेयमेतद्वयतीनाश्च दृष्ट्वा नानिश्चामय ॥”
 यथा,—
 “अन्तरे स्वशरीरस्य नाभिनीरजसङ्गताम् ।
 निर्लेपां निर्गुणां सुधां बालचन्द्रसमप्रभाम् ॥
 समाधिमात्रगम्यान्तु गुणत्रितयवेष्टिताम् ।
 कजातीतां गुणातीतां सुक्तिमात्रप्रदायिनीम् ॥”
 एवं ध्यात्वा मानयैः संपूज्य तारिणीवच्छृङ्ख-
 ल्यापनं क्रुम्यात् । ततः पीठपूजा । आधारश-
 क्तये । प्रहृतये । जूर्मीय । अनन्ताय । पृथिव्यै ।
 नीरसमुद्राय । रत्नहीपाय । कल्पवृक्षाय । तदघः ।
 स्वर्गसिंहासनाय । आनन्दकन्दाय । सन्नि-
 द्वालाय । सर्वतत्त्वालोकपद्माय । संख्याय ।
 रं रजसे । तं तमसे । आं आत्मने । अं अन्त-
 रालम् । पं परमात्मने । ह्रीं ज्ञानात्मने नमः ।
 पद्ममध्ये रतिकामाभ्याम् ॥ भैरवमते तु ।
 “आधारशक्तिं कूर्मेणु नामराजमतः परम् ।
 पद्मनालश्च पद्मश्च पूजयेत्कन्यवित्ररः ॥
 मङ्गलं चतुरस्रश्च रजः सत्त्वं तमस्तथा ।
 रतिकामौ च संपूज्य शक्तिपूर्वा समाचरेदिति ॥

छिन्नम

रतिकामोपरि वज्रवैरोचनीये देहि देहि
 एहि एहि एह एह मम सिद्धिं देहि देहि
 मम शत्रून् मारय मारय करालिके हूँ षट्
 खाहेति पीठमन्त्रः ॥ सर्वत्र प्रणवादिनमो-
 २न्तेन पूजयेत् । पुनर्धात्वावाहयेत् । सर्व-
 सिद्धिवर्षनीये सर्वसिद्धिहाकिनीये वज्रवैरोच-
 नीये इहावह इहावह पुनस्तन्मन्त्रमुच्चार्य इह
 तिष्ठ इह तिष्ठ इह सन्निधेहि इह सन्निरुध्यस्व
 इत्यनेनावाह्य आं ह्रीं क्रौं हंसः इत्यनेन प्राण-
 प्रतिष्ठां कृत्वा । ओम् आं खड्गाय हृदयाय
 खाहा इत्यादिना षडङ्गं विन्यस्य यथाशक्ति
 पूजां कृत्वा बलिं दद्यात् । यथा । वज्रवैरो-
 चनीये देहि देहि एहि एहि एह एह इमं
 बलिं मम सिद्धिं देहि देहि मम शत्रून् मारय
 मारय करालिके हूँ षट् खाहा इति मन्त्रेण ।
 ततो देव्या दक्षिणे ओं वरिण्यै नमः । वामे
 ओं हाकिन्यै नमः । ततो देव्यङ्गे षडङ्गं
 संपूज्य दक्षिणे ओं शङ्खनिधये नमः । वामे
 ओं पद्मनिधये नमः । पूर्वादिदिक्षु लक्ष्मीं
 लक्ष्मां भार्यां वायीं च पूजयेत् । विदिक्षु ब्रह्म-
 विष्णुब्रह्मेश्वरान् मध्ये सदाशिवं सर्वत्र प्रणवादि-
 नमोऽन्तेन पूजयेत् । ततः पश्च पुष्याञ्जलिं
 दत्त्वा आवरणान् पूजयेत् । अन्तीशासुरवायुषु
 मध्ये दिक्षु च ओम् आं खड्गाय हृदयाय
 खाहा इत्यादिना षडङ्गानि संपूज्य अष्टपत्रेषु
 पूर्वादिक्रमेण ओम् ह्रीं काल्यै नमः एवं वरिण्यै
 हाकिन्यै भैरव्यै महाभैरव्यै इन्द्राख्यै पिङ्गाख्यै
 संहारिण्यै सर्वत्र प्रणवादिनमोऽन्तेन पूजयेत् ।
 यथा,—
 “एकां नामाभिधां कालीं वरिणीं हाकिनीं तथा ।
 भैरवीं च महापूर्वां भैरवीं तदनन्तरम् ॥
 इन्द्राक्षीं च सपिङ्गाक्षीं ततः संहारकारिणीम् ।
 पूर्वादिदिक्षु देवे पूज्याः शक्तयश्च यथाक्रमम् ॥
 प्रणवादिनमोऽन्तेन लक्ष्मीबीजं समुच्चरन् ॥”
 पद्ममध्ये हूँ हूँ षट् नमः खाहा नमः ।
 देव्या दक्षिणे सन्नाट्कन्दसे नमः । देव्या
 उत्तरे सर्ववर्षीभ्यो नमः । पुनर्दक्षिणे आं बीज-
 शक्तिभ्यां नमः । पद्मायैषु पूर्वादिक्रमेण प्राक्षौ
 माहेत्यर्थे कौमार्ये वैष्णव्ये वाराह्यै इन्द्रायै
 चासुरायै महालक्ष्म्यै सर्वत्र प्रणवादिनमो-
 २न्तेन पूजयेत् । ततश्चतुर्दिक्षु द्वारेषु ओम्
 करालाय नमः । विकरालाय नमः । एवं अति-
 करालाय महाकरालाय । यथा, भैरवीये ।
 “पूर्वद्वारे करालश्च विकरालश्च दक्षिणे ।
 प्रश्मेऽतिकरालश्च महाकरालसुतरे ॥”
 ततो घृणादिविसर्जनात् कर्म समापयेत् ।
 विसर्जने त्वयं विशेषः । संहारमुद्रां प्रदर्श्य
 अङ्गलावारीय वामनासापुटेन ।
 योनिमुद्रासमायुक्तां प्रदीपकलिकोज्ज्वलात् ।
 ह्यपश्चे विभुमिव क्रमेण घोषतां गताम् ॥
 इमं मन्त्रं समुच्चार्य चक्ररश्मीं निवेशयेत् ।
 उत्तरे शिखरे इत्यादि । अस्य पुरश्चरणं लक्ष-

छिन्नम

जपः । सिद्धविद्यात्वात् ॥ * ॥ बलिदाने तु
 भैरवीये ।
 “रात्रौ बलिः प्रदातव्यो मत्स्यमांसमुरादिभिः ।
 अथवा मधुपानाद्यैर्मधुरैस्त्रिभुवक्रमैः ॥
 मन्त्रस्तु ।
 उच्चरेत् प्रणवं पूर्वं सर्वसिद्धिप्रदेऽन्वितम् ।
 वरिणीये ततो वाच्यं सर्वसिद्धिप्रदे ततः ॥
 हाकिनीये ततो वाच्यं देवीनाम ततः परम् ।
 एह्येहीति ततो वाच्यं इमं बलिमनन्तरम् ॥
 एह एह ततः प्रोक्त्वा मम सिद्धिमनन्तरम् ।
 देहि देहीति माये च ततः षट्खाह्या युतः ॥
 बलिमन्त्रः समाख्यातः पूजितोऽयं सुरेश्वरीति ॥
 मन्त्रान्तरम् ।
 भुवनेशी कामबीजं कूर्चबीजश्च वागभवम् ।
 भुवनेशी कूर्चबीजं वाग्भवं तदनन्तरम् ॥
 वज्रवैरोचनीये च हूँ षट् खाहा ततः परम् ॥
 अस्य पूजाप्रयोग्यासपूजादिकं षोडशीवत्
 कार्यम् ॥ * ॥
 हृल्लेखा मादनं लक्ष्मींवाग्भवं कूर्चमेव च ।
 अस्मान्ता छिन्नमस्ताया महाविद्या प्रकीर्तिता ॥
 अस्यापि षट्शी विद्या जगत्स्वपि न विद्यते ।
 षड्वर्णोऽयं मनुः साक्षात्कोत्तरो नात्र संशयः ॥
 अस्या ध्यानमहं वक्ष्ये शृणुष्व कमलानने ! ।
 प्रत्यालीढपदां सदैव दधतीं छिन्नं शिरः
 कर्तुंकां
 दिव्यस्नां स्वकव्यशोणितसुधाधारां पिबन्तीं
 सुदा ।
 नागावह्निशरोमणिं चिनयनां हृद्गतुपलालहृतां
 रत्नासक्तमनीभवोपरिदृष्टां ध्यायेज्जवासात्रि-
 भाम् ॥
 दत्तं चातिरिक्त्वा विमुक्तचक्रुरा कर्त्रो तथा
 स्वर्परं
 हस्ताभ्यां दधती रक्षोगुणभवा नास्त्रापि सा
 वरिणी ।
 देवाश्चिह्नकवन्तः पतद्वह्निधारां पिबन्ती सुदा
 नागावह्निशरोमणिर्भुविदा धोषा सदा
 सासुरैः ॥
 वामे ह्यष्टतशुल्लथैव दधती खड्गं तथा स्वर्परं
 प्रत्यालीढपदा कवन्वविगलद्रक्तं पिबन्ती सुदा ।
 सैषा या प्रलये समस्तसुवनं भोक्तुं समा तामसी
 शक्तिः सापि परात्परा भगवती नाम्ना परा
 हाकिनो ॥
 इति ध्यानम् ।
 अस्याः पूजादिकं सर्वं षोडशीवत् कार्यम् ॥ * ॥
 मन्त्रान्तरम् ।
 तारं लक्ष्माह्वयं वज्रवैरोचनीये हूँ षट् खाहा ।
 अस्यापि ध्यानपूजादिकं सर्वं षोडशीवत् ॥ * ॥
 वियत्सुत्रयुतं बिन्दुनाद्युक्तं ततः प्रिये ! ।
 एकाक्षरी महाविद्या त्रैलोक्यवशकारिणी ॥
 सूत्रं दीर्घं ऊकारः ॥
 ठठान्नेया महाविद्या त्रैलोक्यमोहकारिणी ।
 ताराद्वयना भवतेषा चतुर्वर्गफलप्रदा ॥ * ॥